

עפ"ת 622/08/14 - אברהם סדוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 622-08-14 סדוי נ' מדינת ישראל
18 ספטמבר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער אברהם סדוי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד תומר מורדוך

ב"כ המשיבה - עו"ד אורנה רשף

המערער - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הואשם בבית משפט קמא בכך שעבר עבירה כנהג מונית, בשל אי הפעלת מונה ועבירה של התנהגות שאינה הולמת נהג המורשה להסיע נוסעים ברכב ציבורי, תוך שצעק והתבטא בצורה מכוערת כלפי נוסעת.

בתחילה נשפט המערער בהיעדרו ובית משפט קמא לאור עתירת המדינה, הטיל על המערער קנס של 5,000 ש"ח, גזר מיום 6.1.2014. משהתבקשה בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו ונענתה בכל הקשור לגזר הדין, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, גזר בית משפט קמא את דינו של המערער מחדש, תוך שהוא מפרט את שיקוליו בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין והטיל על המערער קנס נמוך של 1,500 ₪ פיצוי לנוסעת של 1,000 ₪ וכן הורה שיחתום על התחייבות למשך 3 שנים בסך 20,000 ₪ והטיל עליו פסילה מותנית של 4 חודשים למשך 3 שנים.

הערעור תוקף את העובדה שבית משפט בשתי הזדמנויות שונות לגבי אותו אירוע, הטיל 2 עונשים כל כך שונים זה מזה, ובעיקר הטענה היא שהעונש המתקן חמור מאוד מעבר לעונש הראשון.

אינני מסכים לאף אחד מטיעוני ב"כ המערער.

ראשית, יש לזכור שאין ערכאת הערעור מתערבת בענישה המוטלת על ידי הערכאה הדיונית אלא כאשר זו סוטה בצורה קיצונית מהעונש ההולם ובודאי שלא זה המצב כאן.

אינני מסכים גם שקנס של 1,500 ₪ בתוספת פיצוי של 1,000 ₪, לנוסעת, מסתכם בסכום שעולה על 5,000 ₪. ואף שקלול כלל העונשים שהוטלו, כלומר, התוספת של הענישה הצופה פני עתיד בדמות חתימה על התחייבות ופסילה מותנית, איננה מפרה את האיזון.

אזכיר שממילא אין ביכולתי לשנות מאומה מסעיף הפיצוי לנוסעת בהינתן שב"כ המערער אפילו לא צירף אותה כמשיבה לערעור.

הוצגה בפני פסיקה מקלה ומחמירה יותר מפס"ד של בית משפט קמא וזאת לענין הענישה הנוהגת, לא מצאתי שבהיבט זה מזווית ראייתו של תיקון 113 לחוק העונשין, יש הצדקה להתערבות בפסק דינו של בית משפט קמא, הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשע"ד, 18/09/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף , שופט

הוקלדעלידיאודליהאשרוב